

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **Mgr. R. C.**

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2024, č. j. MHMP 132455/2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení, vymezení sporu a napadené rozhodnutí

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti usnesení ze dne 26. 10. 2023, č. j. P12 50355/2023 OVV (dále jen „usnesení“) vydanému Úřadem městské části Praha 12, odborem výstavby (dále jen „správní orgán I. stupně“) jako opožděné. Usnesením bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce a K. C. (dále jen „K. C.“) ze dne 31. 1. 2023 o vydání dodatečného povolení stavby *přístaveb rekreační chaty na pozemcích č. parc. XA, XB, XC, XD, k. ú. X v zahrádkářské osadě X, X, X, X, a to o celkové ploše cca 30 m², provedených nad rámec povolené*

chaty 3,75 x 3,75 m (tj. 14 m²) (dále jen „stavba“), provedených bez příslušného rozhodnutí či jiného opatření stavebního úřadu.

2. V rámci správního řízení byla do spisového materiálu založena dne 27. 9. 2023 plná moc, kterou žalobce udělil dne 4. 4. 2023 panu Ing. M. I. (dále jen „Ing. M. I.“). Usnesení bylo zástupci žalobce doručeno dne 2. 11. 2023, přičemž zástupce žalobce proti usnesení nepodal odvolání. Odvolání podal dne 27. 11. 2023 sám žalobce. Vzhledem k tomu, že žalobce byl v řízení zastoupen, bylo usnesení zasláno zástupci žalobce a žalobci bylo usnesení zasláno pouze na vědomí. Lhůta pro podání odvolání dle žalovaného počala plynout doručením usnesení zmocněnci (zástupci žalobce). Zástupci žalobce bylo usnesení doručeno dne 2. 11. 2023, a proto posledním dnem pro podání odvolání bylo pondělí 20. 11. 2023. Vzhledem k tomu, že žalobce podal odvolání až dne 27. 11. 2023, posoudil žalovaný toto odvolání jako přípustné, avšak opožděné.

II. Žaloba

3. Žalobce v žalobě stručně shrnul dosavadní průběh řízení a namítl, že žalovaný nesprávně interpretoval plnou moc. Žalobce i nadále zůstal účastníkem řízení a zároveň zmocněnec nebyl zmocněn k podání opravných prostředků.
4. Žalobce byl účastníkem řízení se zachováním veškerých práv. Pokud měl žalovaný pochybnosti o rozsahu zmocnění, měl žalobce vyzvat k vysvětlení obsahu plné moci. Ing. M. I. byl zmocněn pouze dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) (dále jen „stavební zákon“) a *de facto* byl zmocněn pouze k technickým věcem týkajícím se povolení stavby. Nebyl zmocněn k jednáním a řízením dle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), a tudíž nebyl zmocněn k podání odvolání.
5. Vzhledem k tomu, že Ing. M. I. nebyl zmocněn ke správnímu řízení, byla žalobci zachována práva účastníka řízení. Jedině žalobce byl řádným plnohodnotným účastníkem řízení, kterému náleželo právo podat odvolání proti rozhodnutí žalovaného.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplnil, že udělené zástupčí oprávnění nemá na účastenství žalobce v řízení vliv. S odkazem na § 34 odst. 1 a 2 správního řádu podotkl, že lhůta pro učinění určitého úkonu začíná běžet ode dne, kdy bylo rozhodnutí doručeno právnímu zástupci, přičemž na podporu své argumentace odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2012, č. j. 2 As 2/2012-26. K rozsahu zástupčího oprávnění žalovaný uvedl, že ze spisového materiálu vyplývá, že plná moc byla panu Ing. M. I. udělena pro zastupování v řízení o dodatečném povolení přístaveb rekreační chaty na pozemcích parc. č. XA, XB, XC a XD, v k. ú. X. Plná moc byla udělena v plném rozsahu, bez omezení pro určité úkony a je v ní výslovně specifikováno, že se vztahuje i na přebírání a doručování písemností.

IV. Posouzení věci soudem

7. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
8. Podle § 1 odst. 2 správního řádu *se tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup.*
9. Podle § 34 odst. 1 správního řádu *zástupce podle § 32 a 33 v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

10. Podle § 34 odst. 2 správního řádu *s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.*
11. Podle § 192 odst. 1 stavebního zákona *se na postupy a řízení použijí ustanovení správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.*
12. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Předně je třeba zdůraznit, že v napadeném rozhodnutí ani v usnesení nebylo správními orgány sporováno to, že žalobce je účastníkem řízení. Nicméně i zastoupený účastník řízení, pokud má plnou procesní způsobilost, může, i přes existenci zastoupení, sám svým jménem realizovat jakýkoliv procesní úkon v řízení, např. podat opravný prostředek, bez ohledu na svého zástupce. Žalobce v tomto ohledu nebyl a ani nemohl být nijak zkrácen na svých právech. Jak ostatně plyne ze spisového materiálu, žalobci bylo usnesení doručeno samostatně a v návaznosti na to žalobce sám realizoval svá procesní práva tím, že podal odvolání. O tom, že byl nadále považován za účastníka řízení, svědčí mj. i to, že žalobcovo odvolání (ač opožděné) bylo shledáno žalovaným jako přípustné.
14. Nepřípadnou soud shledal námitku žalobce, že Ing. M. I. nebyl zmocněn k jednáním a řízením podle správního řádu, resp. ke správnímu řízení. Na řízení vedené podle stavebního zákona se subsidiárně vztahují i ustanovení správního řádu. Řečeno jinak, správní řád je vůči stavebnímu zákonu subsidiární normou, jak vyplývá z § 1 odst. 2 správního řádu a § 192 odst. 1 stavebního zákona. Žalobcovo tvrzení, že udělil zmocněnci plnou moc pouze k úkonům ve vztahu ke stavebnímu zákonu a nikoliv ke správnímu řádu soud shledal nedůvodným a ryze účelovým. Ostatně ani z plné moci neplyne jakýkoliv explicitní (ani implicitní) zákaz, resp. to, že by zmocněnec žalobce nesměl činit úkony ve smyslu správního řádu. Ing. M. I. byl žalobcem i paní K. C. zmocněn „*ke jednání za zmocnitele a zastupování zmocnitele při vyřízení povolení stavby ve všech řízeních dle zákona č. 183/2006 Sb. (Stavební zákon), v platném znění, se všemi dotčenými orgány státní správy, správci a majiteli sítí technické a dopravní infrastruktury a dalších třetích osob ke všem souvisejícím úkonům, včetně nahlášení do archivní dokumentace archivu SÚ a pořizování jejich kopií, ve věcech stavební akce*“ (specifikované v prvním odstavci tohoto rozsudku). V plné moci je rovněž výslovně uvedeno, že je „*udělena včetně práva podpisu, přebírání a doručování písemností*“. Plná moc byla tedy udělena v plném rozsahu a bez omezení pro určité úkony.
15. Z uvedeného plyne, že žalovaný odvolání žalobce oprávněně zamítl jako opožděné. Soud se plně ztotožňuje se stanoviskem žalovaného, že odvolání bylo podáno až po lhůtě stanovené zákonem a že o odvolací lhůtě byl v usnesení žalobce řádně poučen. Soud ze spisového materiálu ověřil, že žalobce byl pro celé řízení zastoupen Ing. M. I. na základě plné moci, která je ve správním spise založena. Zástupci žalobce bylo usnesení doručeno dne 2. 11. 2023. Ve stejný den bylo usnesení doručeno přímo žalobci, který si datovou zprávu vyzvedl dne 12. 11. 2023. Odvolání zástupce žalobce nepodal, podal jej pouze žalobce.
16. Z ustanovení § 34 odst. 1 správního řádu se podává, že zástupce podle § 32 a 33 v řízení vystupuje jménem zastoupeného, přičemž z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému. Z tohoto důvodu správní řád zcela logicky v § 34 odst. 2 větě první stanoví, že s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. S tímto doručením (nejde-li o zmiňovanou výjimku, kdy se doručuje též účastníkům) jsou pak spojeny i další procesní konsekvence, což dokládá i (pro posouzení dané věci klíčové) ustanovení věty druhé posledně zmiňovaného ustanovení, které

explicitně stanoví, že doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. Pokud bylo usnesení doručováno jak zástupci, tak zastoupenému, nejedná se o postup v rozporu se správním řádem, a správní orgán se tedy pochybení nedopustil. Jelikož žalobci nebylo doručovanou písemností ukládáno něco v řízení vykonat, postupoval správní orgán I. stupně v souladu se zákonem, doručoval-li rozhodnutí jeho zmocněnci, a právě s tímto doručením spojoval i okamžik oznámení rozhodnutí (srov. § 72 odst. 1 věta první správního řádu) coby okamžik rozhodný pro počátek běhu odvolací lhůty (viz § 83 odst. 1 správního řádu a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2012, č. j. 2 As 2/2012-26). V tomto směru soud poukazuje na to, že pokud doručení písemnosti zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt dle § 34 odst. 2 věty druhé správního řádu, v praxi to znamená, že případná lhůta pro provedení určitého úkonu, jež z takové písemnosti vyplývá, se bude obecně počítat nikoliv od doručení písemnosti zastoupenému, ale výlučně od doručení písemnosti zástupci (viz rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 4. 2012, č. j. 78 A 5/2011-31). Je-li tedy počátek běhu určité lhůty (zde lhůta pro podání odvolání proti nepravomocnému usnesení) vázán na doručení písemnosti, je pro počátek běhu takové lhůty rozhodný okamžik doručení písemnosti zástupci, nikoli účastníku samotnému. Za den oznámení rozhodnutí žalobci je tedy nutno považovat den doručení usnesení jeho zástupci, tedy den 2. 11. 2023. Lhůta k podání odvolání proto uplynula dnem 20. 11. 2023 a usnesení následujícího dne nabylo právní moci. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce proti usnesení nepodal odvolání a odvolání podal až sám žalobce, a to až dne 27. 11. 2023, tedy po marném uplynutí lhůty pro podání odvolání, žalovaný správně posoudil odvolání žalobce jako přípustné, avšak opožděné. Žalovaný tedy v dané věci rozhodl v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu. Skutečnost, že usnesení bylo doručováno současně též účastníkům řízení (žalobci i paní K. C.), na shora uvedených závěrech nemůže nic změnit, neboť s tímto doručením (v kontextu shora popsané procesní situace) zákon žádné procesní účinky nespojuje. Pokud tedy správní orgán I. stupně zaslal žalobci (a paní K. C.) usnesení, učinil tak nad rámec svých zákonných povinností. Podstatné však je, že v důsledku toho nemohlo dojít k situaci, kdy by se lhůta k podání odvolání měla odvíjet od okamžiku doručení rozhodnutí přímo účastníku řízení.

17. I pokud by soud přistoupil na polemiku žalobce, že Ing. M. I. jím nebyl zmocněn k podání odvolání, lhůta pro podání odvolání by i tak marně uplynula dnem 20. 11. 2023, jelikož Ing. M. I. byl žalobcem explicitně zmocněn k přebírání a doručování písemností. Jakákoli úvaha stran nejednoznačnosti textace plné moci je v daném případě lichá, neboť i tak by odvolání podané samotným žalobcem dne 27. 11. 2023 bylo opožděné.
18.

V. Závěr a náklady řízení

19. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání.
20. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a procesně úspěšnému žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.
21. Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez nařízení jednání (jejich souhlas byl presumován) a soud neshledal potřebu provádět dokazování (ve věci bylo možné rozhodnout na základě podkladů obsažených ve správním spise),

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. ledna 2025

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu